

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Pe nori de heruvimi Mă port între cer și pământ și Mă fac cuvânt de Duh Sfânt, și Mă fac înțelepciune, și Mă fac mângâiere și putere pentru cei ce aud glasul Meu. Sunt Domnul! Heruvimii cei fără de trup îmi acopăr slava trupului Meu cel înviat dintre morți, și apoi cel iarăși așezat întru Tatăl, iar slava Mea se vede cu ochii duhului, precum și îngerii cei fără de trup se văd, precum și văzduhul. Taina Mea și a celor ce nu se văd, aceasta înseamnă adevărul, și ochii duhului sunt cei care văd cele ce nu se văd, și ochii duhului văd, și apoi inima știe, și ea este cea care așează în om simțirea și cunoașterea celor ce nu se văd, și omul trăiește atunci adevărul. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Cuvântul lui Dumnezeu Se cheamă numele Meu cel din zilele acestea când iarăși vin de la Tatăl la om ca să-Mi săvârșesc lucrarea venirii Mele după două mii de ani de la întâia Mea venire între oameni pe pământ, iar pământul român îmi este leagăn al cuvântului Meu, așa precum văzduhul îmi este leagăn al trupului Meu cel purtat de heruvimii cei fără de trup, și care au ca patrie văzduhul. Amin.

În duh de praznic de Rusalii îmi desăvârșesc cu cuvântul taina venirii Mele și a petrecerii Mele cu praznicul cuvântului Meu pe vatra neamului român. Deschideți larg cuvântului Meu, voi, cei ce-Mi stați porți ca să intru cuvânt la popor! Taina Mea cu voi este acoperită în nor de heruvimi, iar voi sunteți atâta de firești între voi și om cât nu poate nimeni bănui taina voastră, care Mă ține între Mine și poporul cel născut din cuvântul Meu de azi, cuvântul gurii Mele, care naște acum un popor pe pământ. O, smerenia Mea M-a ținut mereu supus omului și firii lui, și am făcut aceasta ca să poată omul cu Dumnezeu, căci omul stă atât de mare, și este mult omul, și nu poate fi mic, prin firea lui nu poate, căci a zis când Eu l-am zidit din pământ și i-am dat duh de viață: *«pune-voi scaunul meu deasupra norilor; peste Cel preînalt îl voi pune»*, și a căzut omul când s-a suit zicând așa, și a căzut în semeție, și de atunci smerenia Mea M-a ținut mereu supus omului și firii lui căzute, căci mărirea Mea nu este să-l supun pe om sub supunerea Mea, ci este să-l ridic pe el spre smerenia Mea și să învețe el smerenia din care a căzut după ce Eu l-am zidit și l-am așezat în rai și l-am învățat smerenia, și l-am învățat să fie asemenea Mie, dar el n-a rămas așa cum Eu l-am învățat să stea, ci, din contra, s-a înălțat cu mintea lui spre cele ce sunt și nu se văd, și pe care le-a dorit sub el să stea.

Cuvântul gurii Mele se face glas de Duh Sfânt peste cei adunați la izvor la praznic de Rusalii și îi învață pe ei înțelepciunea celor ce nu se văd. Când am venit cu trupul văzut pe pământ acum două mii de ani Mi-am făcut o mânuță de popor dintre oameni, o ceată mică de ucenici și Mă purtam cu ei din loc în loc ca să anunț că vine pe pământ împărăția cerurilor, iar când grăiam celor ce se țineau după glasul Meu de Păstor, Eu căutam o ridicătură de pământ, o colină, un delușor ca să-l urc și ca să Mă audă de pe el cei peste care îmi semănam cuvântul, și Mă dădeam lor cu dorul și cu focul inimii, și dădeam să le încălzesc lor inimile pentru cele ce nu se văd, ca să-i trag spre ele, ca să-i deslipesc de cele de pe pământ, care-i țineau pe pământ cu trăirea și cu simțirea, dar greu se fac acestea fapte ale omului care dă să creadă în ele prin vederea lui cea cu ochii duhului și care nu se folosește de ochii trupului lui. Taina lucrării Duhului Sfânt în om este ținută la închisoare din pricina celor ce se văd de ochii trupului, și așa erau și ucenicii Mei cei de atunci, și Eu nu puteam să lucrez cu ei lucrarea Duhului. Dar când M-am așezat în Tatăl după ce M-am înălțat în ochii lor de lângă ei, acoperindu-Mă cetele cele fără de trup ale heruvimilor, le-am dat lor promisiunea cea făcută lor atunci, le-am trimis lor pe Duhul Sfânt și i-am cuprins pe ei în taina aceasta, și au grăit ei apoi în limba aceasta, limba

Duhului Sfânt, Care lucrează descoperirea celor ce nu se văd și descoperirea omului, cel care nu se vede în afara lui din pricina învelișului lui.

Deschideți-vă înțelegerea, voi, cei ce v-ați adunat la izvorul Meu de cuvânt! în chip tainic stau în ziua aceasta între voi și Mă dau vouă cuvânt tainic, și am martori ai tainelor Mele, care nu se văd cu ochii trupului, dar pe cel ce Eu l-am făcut cu puterea Mea să treacă din trup în duh, acela vede lucrarea tainelor Mele și pe cele ce Eu, Domnul, le descopăr spre vedere și spre știre, căci aceasta este taina trecerii din trup în duh când Eu cer aceasta omului. Deschideți-vă inima și primiți pe Dumnezeu, Care apropie de voi împărăția cea de sus și care nu are nimic în lumea aceasta, căci ea este de sus. Izvorul gurii Mele vă dă vouă în dar taina iubirii și lucrarea ei pentru cele de sus, pentru cele tainice ale Mele, căci iubirea pentru cele de jos în om nu-l lasă pe el să guste cu duhul și cu fapta apoi pe cele ce nu se strică și care nu-l strică pe om, ci îl zidesc pe el împărăție a Mea, iar înțelepciunea aceasta în om nu este de jos, nu este din om, ci este de sus, este din Tatăl și din Fiul și din Duhul Sfânt, și Eu vă grăiesc despre ea în limba Duhului Sfânt, căci așa este limba pentru cele ce nu se văd ale împărăției Mele cu omul. O, înfricoșați-vă de voi dacă nu înțelegeți limba Duhului Sfânt! împărăția Mea nu este din lumea aceasta, dar de va vrea cineva să facă voia Mea, va pricepe și va avea acela pe cele ale împărăției Mele în el, precum Eu le-am avut în vremea statului Meu între oameni și am fost pildă de urmat a împărăției Mele în om. Grăirea cea cu amănuntul pentru frumosul Meu în cel ce voiește să facă voia Mea cu duhul și cu fapta trupului său, găsiți aceasta în cartea Mea de azi, cartea cuvântului Meu din vremea aceasta, prin care vin și Mă așez ca să călăuzesc pașii omului spre împărăția Duhului Sfânt în omul care se lasă sălaş al lucrărilor de sus, prunc nou, născut din cuvântul Meu de azi, care naște, și care apoi se face hrană și lumină și putere și cale a omului spre Mine, a celui ce iubește pe pământ să se facă împărăție a Mea.

Luați, mâncați! Acesta este cuvântul Meu care se slăvește peste voi spre creșterea voastră cea de sus, și apoi spre unirea între voi și Dumnezeu pentru iertarea păcatelor voastre, că multe, multe păcate are omul, fiindcă le face ca să le aibă apoi, și nu va putea scăpa de sub ele până ce nu va ajunge să și le vadă și să-i pară rău că le-a făcut, să-i pară cu pocăință rău, iar pocăința înseamnă să nu mai fie apoi făcut păcatul, iar dacă nu se întâmplă aceasta, din pricina lipsei de pocăință nu se poate așa.

Voi, cei care sunteți veniți la izvor, grăiesc vouă de cele de sus, nu de cele de jos. Nimeni să nu vină spre Mine cu cele de jos și pentru cele de jos ale lui, căci Eu nu sunt din lumea aceasta și n-am nimic în ea decât pe poporul cuvântului Meu, cel care se face voie a Mea pentru că Mă iubește. O, nu căutați să faceți voia Mea pentru voi, căci aceasta nu înseamnă iubire pentru Mine, ci înseamnă pentru voi, ci căutați să faceți voia Mea pentru Mine, și atunci aveți în voi iubirea cea pentru Dumnezeu, credința pentru cele ce nu se văd cu ochii trupului, cu ochii celui ce Mă iubește pentru sine și nu pentru Mine, căci vai celui care vede pe Dumnezeu cu ochii trupului lui, căci aceia nu văd pe Dumnezeu, ci văd pe cele ce trec, și care nu-l țin pe om în Dumnezeu și în credință și în credincioșie apoi! O, dacă vă iubiți pe voi, dacă vă măriți pe voi când dați să iubiți pe Dumnezeu, voi nu aveți credincioșie pentru Mine dacă lucrați așa. Iată ce tainic vă învăț viața și bunurile ei, căci vreau să fiți și voi asemenea Mie pentru tainele cele de sus, tainele Tatălui și ale Fiului și ale Duhului Sfânt, Care Se slăvește slăvindu-Se și descoperind omului lucrările lui Dumnezeu.

O, fericiți cei săraci cu duhul, și aceia sunt cei ce nu pun la inimă slava trecătoare, ci stau aceia în Duhul lui Dumnezeu, în lucrările lui Dumnezeu! O, fericiți cei cu inima curată, că aceia nu stau cu ea în lumea aceasta, ci stau în Mine cu inima din ei! O, fericiți cei ce plâng, că aceia stau în durerile Mele, nu în mângâieri trecătoare, și acelora li se va plăti cu mângâieri! O, fericiți sunt cei ce se aseamănă Mie, că aceia sunt cei ce văd pe Dumnezeu, sunt cei smeriți ca Dumnezeu, și așa îl arată ei pe Domnul lor! O, fericiți veți fi dacă veți asculta cuvântul Meu și îl veți împlini pe el peste voi și veți fi în voi împărăție a Mea, care se vede când ea este în om și

care-L ține în om pe Dumnezeu, Cel tainic în om, Cel acoperit, căci smerenia Mea voiește să-l ridice pe om la chipul și la asemănarea lui cu Mine, Cel răstignit pentru viața omului, și pentru ca să aibă omul viață în el. Amin.

E zi de praznic de Duh Sfânt, iar Eu grăiesc peste pământ în ziua aceasta, și grăiesc în limba Duhului Sfânt și îl îndemn pe om să părăsească limba lui și să ia limba Mea în grăirea sa, căci omul grăiește multe deșertăciuni cu limba sa, și ca pe pământ grăiește el, iar pământul suspină spre cer din pricina păcatului semeției din om. Eu plâng, Eu suspin cu sfinții pentru lipsa de înțelepciune a omului, căci omul cu înțelepciune din sine și din om nu-L încapă în el pe Dumnezeu și smerenia Sa. Eu sunt însuspinat de la păcatele omului, de la chipul cel vopsit al omului care se laudă cu Mine nefiind el odihna Mea în el. Mă doare, Mă doare că nu Mă cunoaște omul ca să Mă poată purta, ca să Mă poată arăta așa cum sunt Eu, căci Eu nu sunt ca omul, ci sunt blând și smerit, iar smerenia Mea Mă ține mai mic ca omul, fiindcă altfel nu Mă lasă omul să fiu, fiindcă altfel omul nu Mă vrea și nu vrea, și e bătrân acest păcat al omului.

O, omule, cum, tată, să fac cu tine ca să-L poți tu cunoaște pe Dumnezeu și apoi să-I dai credințioșia? Cum, tată, să fac cu tine ca să Mă iei și să Mă așezi Păstor peste viața ta, ca să te pot trage la pășunea vieții, tată? O, pășunea care-ți aduce ție moarte s-a întins pe tot cuprinsul pământului cu fața ei, cu lucrarea ei cea mincinoasă, care nu-ți aduce ție mântuire și pocăință și viață. O, nu mai sunt pe pământ păstori care să te apere de șarpele cel veninos, cel cu șapte capete împărțite pretutindeni ca să nu te scape, ca să nu te piardă din gura sa. Limba lui pare dulce, dar ea este întoarsă pentru fiecare limbă de pe pământ ca să nu priceapă omul capetele limbii lui. Șarpele cel de demult se arată mereu nou, mereu tânăr, ca să nu te scape din gură, iar cu coada sa întoarsă te prinde și te strânge și te adună la el ca să-ți pui sub cheia lui agoniseala ta, iar când vrei să iei din ea să-i ceri lui cheia ca să-ți dea din strânsura ta la el, și limba lui s-a învățat cu toate limbile de pe pământ și găsește cum să grăiască pe limba fiecărui om, și omul nu-și deschide ochii minții și ai inimii ca să priceapă șiretlicul șarpelui care-i strânge pe toți sub semnul împărăției lui, și omul este fălos cu cele scoase astăzi, și șarpele cel de demult se arată mereu nou, mereu astăzi, și iată, își întoarce cu celălalt capăt coada lui, care trage la el pe oameni ca să-i facă pe toți, stăpâni sau robi, să-și strângă la el avutul lor și să nu poată fără el folosi agoniseala lor, și oamenii, orbiți cum sunt, stau robi vicelanului cel de demult, care s-a sculat să amăgească neamurile de pe pământ, precum este scris că va lucra, și nu știu oamenii să deslușească lucrarea aceasta a lui, dar cine are înțelepciunea duhului de sus, acela știe de sus, știe viclenia care s-a sculat să robească sub ea oamenii de pe tot pământul, precum este scris.

Grăiesc peste voi în limba Duhului Sfânt, care prinde sub ea lucrarea diavolului. Veniți la izvor, voi, cei ce v-ați adunat ca să învățați de la Dumnezeu paza vieții, căci viața trebuie păzită în voi, și apoi dată Domnului spre înveșmântare, tată. Veniți la pășunea cea de sus, căci jos pe pământ arde focul de nouă stânjeni și voi nu-l vedeți, și în el arde duhul rău, și se întărește peste voi ca să ardeți și voi ca el. Veniți, tată, și ascultați de la Dumnezeu, Care are în El viață, dându-vă din ea! E praznic de Duh Sfânt, iar voi ați venit la izvor. Din firești faceți-vă duhovnicești și apoi cerești, căci cine bea de la Mine nu mai însetează după izvorul cel otrăvit, care se îndulcește ca să beți din el și să însetați după el mereu. O, e Domnul cuvânt pe pământ! împărăția Lui e în cuvântul Lui de peste voi. Faceți-vă fii ai vieții, căci putere vă dau să vă faceți fii ai lui Dumnezeu, precum poporul cuvântului Meu se face fiu al Meu cu viața lui dată Mie în fiecare zi. Am grăit vouă. M-am dat vouă de hrană. Am grijă să ajungă peste tot hrana Mea, și șarpele cel de demult vede. El trebuie să-și slăbească puterea, iar Eu, Domnul, trebuie să cresc, și îl voi umili pe el sub toiagul puterii Mele, că M-am sculat să păstoresc peste pământ cu toiag de fier și să culc la pământ semeția omului, căci aceasta îi face loc în om șarpelui cel de demult, cel cu multe capete, și a cărui coadă dă să tragă la pământ pe cei ce aud de la Dumnezeu și se fac fii ai lui Dumnezeu pe pământ. Grăiesc vouă cu duioșie și vă povățuiesc ca un bun: treceți din trup în duh, căci cu duhul se înțeleg tainele lui Dumnezeu. Eu stau acoperit în nori pe heruvimi. Așa am

stat Eu în ziua aceasta cu voi, și am grăit prin porți, și ele îmi acoperă ființa Mea cea tainică. Păstorul cel adevărat este cel ce intră prin porți, și nu altfel păstorește el, și vă voi hrăni pe voi cu toată taina zilei și vă voi trimite vouă. Amin.

Luați Duh Sfânt! Cine nu ia, acela este cel ce nu înțelege ca Dumnezeu, ci înțelege ca omul, și tot așa și lucrează.

Pace vouă! Cine nu are pacea Mea, acela nu cunoaște ca Dumnezeu, ci cunoaște ca omul, și tot așa și lucrează.

Iubire vouă! Cine nu are în el iubirea Mea, acela nu iubește ca Dumnezeu, ci iubește ca omul, și tot așa și lucrează.

Amin, amin zic vouă: cel ce face voia Mea va cunoaște că Eu sunt acest cuvânt și că vă păstoresc cu el spre Tatăl. Amin.

O, copii care-Mi stați porți ca să intru la popor! Fiți cuvântul lui Dumnezeu peste el și peste cei ce vin ca să audă slava Mea și să vadă rodul ei. Acum binecuvintez întâlnirea Mea cu cei strănși la izvorul Meu de cuvânt și pe cei ce vin să se hrănească din el cu adevărat, iar pe cei ce vin să se bucure și atât, Eu, Domnul, îi aștept să fie și să priceapă ce înseamnă Dumnezeu în om, și om în Dumnezeu cu viața lui.

Pace vouă! Pace poporului Meu cel jertfitor pentru mulți, căci mulți vor pricepe și vor lua înțelepciune de viață în ei. O, sunteți tare, tare osteniți. Pace vouă! Fericiți sunt și vor fi cei ce știu să se dea vouă, iar voi să-i dați Mie ca să fie ei fii ai lui Dumnezeu mai înainte de venirea Mea cea cu mare slavă, căci vin curând, curând. O, tată, să fiți frumoși, mereu să fiți frumoși, iar cei ce între voi nu sunt frumoși, să se smerească, și prin lucrarea smereniei să crească și să se facă și ei plăcuții sufletului Meu. Amin.

Odihniți-vă duhul acum de sub puterea care vă ține ca să-Mi dați ființă în carte, și iarăși cartea Mea se va deschide ca să Mă așez în ea cu toată slava zilei, cu tot cuvântul sărbătorii Duhului Sfânt, fiilor străjeri, fiilor copii.

Pace poporului adunat la izvor, iar îngerii să le dea lor lucrarea lor, căci viața îngerească va trăi omul pe pământ curând, curând. Amin, amin, amin.

Mă apropii în porți și îmi deschid iarăși cartea și iarăși intru în ea ca să grăiesc. Cuvântul Meu este mângâietor, dar dacă duhul mângâierii nu-l scoală pe om din firea lui cea de om, din simțirea lui cea de jos, Eu, ca un Bun, Mă socotesc cu Tatăl și îi aduc omului trezirea, și trimit îngerii pentru trezire, îi trimit omului dureri ca să-i încălzesc lui gândirea la Mine, să-l fac să Mă caute, să-l fac să Mă aștepte dacă întârzi, și apoi să-l pot învăța și să-l fac să-Mi primească povața. Amin.

Cu glas de Duh Sfânt, Eu, Domnul, Mă las peste cei ce au venit și au băut din gura Mea râul de cuvânt cu care Mă așez în carte spre hrana poporului Meu și a celor ce vin să-l vadă pe el și să audă de la Mine cuvântul lui Dumnezeu. Când Dumnezeu grăiește cu omul, o, ar trebui să fie altfel omul, ar trebui atunci și apoi să se facă Dumnezeu omul. Mă las cu duhul mângâierii ca să Mă primească omul, dar apoi el trebuie să caute să înțeleagă ce grăiesc Eu cu el și ce trebuie să fie el apoi înaintea Mea. Dacă omul vine și aude glasul Meu, care grăiește, el nu trebuie să audă în deșert cuvântul Meu, ci trebuie să se facă el Dumnezeu prin har, că nu de altceva Mi-am întocmit Eu lucrarea Mea peste pământ ca să-Mi lucrez cu ea un popor îndumnezeit. Am lucrat mult, și tot mult lucrez și azi, și tot așa voi lucra și pe mai departe, numai și numai ca să-Mi ridic un popor ucenic Mie și cu credincioșie cu inima și cu duhul și cu lucrarea lui. Duhul credincioșiei are plată strălucită, tată. Despre el ar trebui mult să învețe poporul Meu. Cel ce se gândește la sine mai mult decât la Mine, mai mult decât la Cel Care-i așteaptă credincioșia, acela nu atinge cu mintea lui bogăția de har a acestei lucrări: credincioșia. O, copii din porți, greu va putea da răspunsul înaintea Mea cei ce au venit și au stat înaintea cuvântului Meu multă vreme și

n-au fost cu credincioșie înaintea Mea, tată. O, atâta de puțin au înțeles chipul și duhul credincioșiei cei ce au venit să fie cu Mine prin acest cuvânt, să fie cu voi prin acest cuvânt, care naște iarăși omul. Voiesc să-i învăț pe cei ce vin și se apropie de taina Mea cu voi, căci altfel trebuie să înțeleagă omul lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ ca să-Mi ridic un popor ucenic. Omul trebuie să vină la Mine ca să uite de sine, căci așa l-am învățat Eu pe om acum două mii de ani. Câți din cei ce au venit să fie cu Mine în zilele acestea, câți din ei au uitat de sine, așa cum Eu am spus să facă cel ce vine să fie cu Mine? O, tată, nu poate avea credincioșie cel ce se iubește pe sine. Cel ce nu uită de sine face stricăciune mare în mijlocul unei oștiri. Cum trebuie să înțeleagă aceasta poporul care este și cel care vine? Cel ce vine și nu învață lucrarea credincioșiei, acela caută pentru sine și ia din sine apoi și împarte apoi în părți și desparte pe om de Dumnezeu, și pe om de om, și aceasta face din sine și pentru sine, împotriva duhului credincioșiei lui și al celor din jurul lui. Iată, aceasta și altele ca aceasta trebuie să înțeleagă cel ce este și cel ce vine să fie poporul Meu pe pământ, căci poporul Meu trebuie să nu fie ca pe pământ, tată. Când cei ce au venit și au stat cu această lucrare se vor întâlni cu toată lucrarea cerului și vor vedea aceștia câtă ordine și frumusețe și curat și sfânt stă în lucrarea și în mișcarea celor din cer, atunci judecata lor va fi grea. De aceea dau să-l învăț mult pe poporul Meu, și dau să-l fac să învețe el ceea ce Eu îl învăț, și iată, dau să-i învăț pe cei ce vin ca să fie și ei poporul Meu de pe pământ, poporul acestui cuvânt, care zidește.

Am strecurat prin voi în această zi de slavă cuvânt din Mine, copiii din porți, căci v-am spus vouă să fiți cuvântul lui Dumnezeu peste poporul Meu și peste cei ce vin la sărbătorile Mele cu voi, și nu știe poporul Meu când și cât grăiesc Eu cu voi ca să vorbiți voi apoi cu poporul cuvântul Meu de peste voi. Am pus pe masă taina lui Dumnezeu cu omul, taina omului cu Dumnezeu pe pământ, și prin voi M-am strecurat cu acest cuvânt și am spus: cei ce sunt și cei ce vin, trebuie să uite de sine și de oameni, căci altfel ei nu sunt și nu vin la Dumnezeu, ci rămân, rămân într-ale lor și într-ale oamenilor.

O, tată, ce puțini, ce puțini învață pe pământ duhul credincioșiei! De aceea n-am Eu de pe pământ lucrători cu putere și cu har lângă greul Meu cel greu de peste voi pentru multul neam omenesc de pe pământ și care nu are cine să-l lucreze pe el ca să fie el apoi. Iată ce caut Eu și nu găsesc! Caut om cu credincioșie și nu găsesc, tată, și Eu plâng pentru Mine și pentru voi că nu avem ceea ce trebuie atât de mult pentru slăvita Mea lucrare, pe care o port cu voi din greu, din greu pe pământ înaintea omului. V-aș lua și M-aș ascunde cu voi în Tatăl și în sfinți, dar Mi-e milă de Tatăl și de sfinți, care așteaptă biruința Mea, biruința Mielului și a oștirii Lui cea de sus și cea de jos, și Mi-e milă de toți oamenii, căci toți sunt orbi, iar cel orb este cel ce nu poate să-L vadă pe Dumnezeu, tată, nici măcar cu iubirea, darămite cu ochii duhului! Păi dacă duhul omului este lipsit de Dumnezeu, cum să-L vadă omul pe Dumnezeu? Iată, omul caută la Mine numai mângâiere, numai după gândul lui, numai după bine și ușor, numai după eliberarea de sarcini, și de aceea el nu are credincioșie. Cel ce se uită la voi ca să se smintească întru voi sau se uită altfel, ca să aibă ca voi din cer, acela nu știe ce sunteți voi, ce aveți voi, ce dați voi și ce lucrați voi, căci cel ce știe ca omul, acela rămâne om și atât. Vedeți voi, tată, de ce am spus Eu că fericit este cel ce știe să vă citească pe voi? Am spus aceasta pentru că nimeni nu știe să vă citească pe voi, tată, ci știu numai Eu și cei ce au în ei Duhul Meu Cel văzător și drept prin dreptatea Mea și prin iubirea Mea cea pentru om. Mi se frânge mersul și Duhul când Mă uit la privirea unora care privesc la voi în chip vinovat. O, voi aveți de lucrat mult de tot, și uneori cu fiecare în parte pentru viața Mea în om, dar vă împiedicați în mintea omului, tată, căci voi sunteți miloși față de neputința omului, față de cel ce nu înțelege după adevăr lucrările Mele. O, dacă ne e milă de om, e mai bine să lucrăm ca Dumnezeu și să trecem peste mintea neputincioasă a omului cel fără de minte din cer, că e mult de lucrat pentru venirea Mea cu această lucrare de înnoire a lumii, tată, și așteaptă aceste Scripturi după împlinirea lor, măi tată. Voiesc să vă dau mult, mult ajutor, căci trupurile voastre îmi trebuiesc Mie, tată, ca și cele ale fiilor cei plini de credincioșie și care știu

să poarte lucrarea Mea în ei spre lucru, și nu numai să fie ei în acest popor și atât. O, să fim atenți pentru cei ce dau să vină și să fie ajutorul Meu, să fim atenți să-i învățăm pe ei duhul credințioșiei, tată, căci lipsă mare este de acest duh în mijlocul poporului Meu, fiindcă nu a fost învățat în el poporul, ci a fost învățat din sine, fiindcă așa a vrut el.

O, să nu te înveți din tine, măi poporul Meu, ci să iei din Mine în tine, că dacă stai și iei din tine ca să dai în părți, îmi ții slava pe loc, îmi ții pe loc împlinirea Scripturilor, tată. Subțiază-ți simțirea, măi fiule, trece-te prin sită deasă și lasă-te trecut prin ea, și nu numai prin una, ci prin două, trei site să te treci ca să rămâi curat de sine și să Mă iei apoi pe Mine, căci așa cum ești nu Mă poți lua, și iată de ce nu Mă ai tu ca să Mă porți apoi, ca să Mă port Eu cu picioarele tale, tată, și să am mers, și nu stat pe loc să am dacă am popor prin care să merg. Caută, tată, să am loc în tine, căci n-am de tine loc. Dă loc peste tine celor ce fac din partea Mea omul, curățindu-l de el însuși și de toată stricăciunea din el și din afara lui peste om, că am peste tine făcători din partea Mea, și tu încă nu cunoști și nu poți cu lucrarea Mea peste tine. O, nu e bine să te crezi deștept și bun, căci rodul te vedește, tată, ci e bine să fii întru Mine, și rodul tău te va vădi așa, căci iată câți ucenici am și încă îmi fac prin cei ce stau întru Mine ca să stau Eu întru ei și să pot să-Mi fac popor prin ei și să am popor, tată. O, nu e bine să se împiedice în firea ta cei ce din partea Mea dau să te facă Mie de trebuință. O, până când așa, fiule? Fii înțelept, tată, că Eu te-am învățat să stai la făcut, și de aceea ți-am deschis să vii, iar dacă ai venit, nu strica, ci ascultă, fiule, că nu este mai mare între cei ce învață ca și cel ascultător, care face lucrul împărțit lui, împlinind, și nu numai auzind. Duhul credințioșiei stă prea departe de mintea celui ce vine să învețe din cuvântul lui Dumnezeu viața, și de aceea viața Mea nu strălucește în om ca să ia ochii celor din jur și să-i îndrepte pe ei spre Mine, și să-Mi întocmesc Eu așa mult popor, mult cules, mult rod de ucenici, mulți fii ai împărăției cerurilor pe pământ, mulți, tată, mulți.

O, lăsați-vă mlădioși, voi, fii ai poporului Meu, și nu vă temeți că vă cad gusturile și vederile voastre, că iată, Mă împiedic în acestea ale voastre și nu sunt lucrător de la Tatăl atât cât trebuie să lucrez peste voi și pentru voi și pentru mulți, fiindcă Eu am duhul smereniei și Mă aplec atât cât poate omul să Mă primească, și Mă înalț atât cât să-l fac pe el să Mă primească. Iată, voiesc să Mă întind peste multe suflete cu taina cuvântului Meu și a poporului Meu care va fi. La Mine încap tot neamul omenesc dacă se ridică să fie și să poată cu Mine. învață, poporul Meu, să uiți de tine și de oameni, tată, și așa vei putea să te dai Mie ca să lucrez cu tine pentru tine și pentru oameni, fiule. O, nu uita, poporul Meu, că Eu sunt Cel ce am spus: *«Cine voiește cu Mine, să se lepede de sine pentru cruce, pentru Mine»*, iar cel ce învață ce înseamnă aceasta, acela este cel ce vine după Mine întru adevăr. Amin.

O, fiu al acestui cuvânt care naște fii! Tu singur te împodobești cu Dumnezeu prin lucrarea ta și, iarăși, tu singur scapi de Dumnezeu prin lucrarea ta. Nimeni nu te ridică și nimeni nu te cade, nimeni decât tu, prin lucrarea pe care o faci între tine și Dumnezeu, între tine și aproapele tău, bună sau rea, vie sau moartă, slăvită sau plină de rușine, și așa se trage fiecare la dreapta sau la stânga Mea prin lucrarea lui. Amin.

O, poporul Meu, ia, tată, pildă de credințioșie de la cei din fața ta, pe care Eu Mă sprijin cu venirea Mea la tine. Dacă vrei să-ți spun Eu despre ei, Eu îți spun, iar dacă vrei să-ți spui tu despre ei, spune-ți cât vrei tu să-ți spui, și se vede că-ți spui. Îți spun însă că taina Mea cu ei este acoperită în ochii tăi, și de aceea nu știi să-ți spui tu ție despre ei, căci ei sunt atâta de firești între tine și ei cât tu n-ai cum să bănuiești taina Mea în care Eu îi țin pe ei, așa cum și Tatăl Meu M-a ținut pe Mine în taina Lui cât am lucrat pe pământ între oameni, iar ei, nevăzând nimic din ceea ce Eu aveam din Tatăl, M-au luat ca pe un om și M-au judecat ca niște oameni, poporul Meu.

O, copii din porți, ridicăți spre Duhul Meu pe cei ce au credințioșie! învățați-i mult pe cei ce învață și pe cei ce grăiesc apoi pe cele învățate rămânând ei întru ele și făcându-se ele lucrarea lor. Mă voi strecura mereu cu tot mai deslușit cuvânt despre taina credințioșiei din om până ce voi vedea înțelesul ei adânc în poporul Meu, și așa voi căuta să curăț pe tot fiul acestui popor de

cele vechi ale lui, și care îl învinuiesc pe el, stând ele împotriva înnoirii vieții lui, din pricina duhului lui cel străin de adevărul cel de sus. Mă doare adânc, căci mulți din poporul Meu au multe de curățat de peste ei ca să fie curați de relele de peste ei, ca să fie curați de relele din ei și de cele puse peste ei din jurul lor, și de aceea Eu am spus în ziua aceasta de Duh Sfânt: fericiți cei cu inima curată în ei și în jurul lor, că aceia nu stau în lumea aceasta, ci stau în Mine cu inima din ei, și stau în voi cu inima lor dacă ei vă au și ei pe voi din partea Mea. O, mereu Mi-am plâns durerea la poporul Meu, durerea Mea cea de la el, și mereu i-am spus de păcatul vorbirii doi câte doi, de vorbirea cu furișatul, de vorbirea în răspăr, de vorbirea urâtă și obositoare între frate și frate, și toate acestea prin duhul neascultării, și iată, plâng și acum că nu știe să se și curețe poporul de cele rele din el și de cele culese de el rele. Păcat, tată, de cei ce cred că voi nu-i știți pe ei și lucrarea lor cea rea și pe furiș de voi lucrată, și cu care ei se ascund apoi de voi în ei și în om. Iată păcate necurățate. I-aș spune Eu la fiecare tot ce are rău cules la Mine de către îngerii cei vrăjmași, dar Mă lasă, oare, poporul să lucrez Eu pacea aceasta peste el și împăcarea aceasta între Mine și el? Aș voi să-i curăț pe toți, pe toți cei ce și-au strâns rău la Mine, dar stau și rabd, și aștept răbdând înnoirea lor cea prin pocăință, ca să pot apoi să-i curăț și să șterg dinaintea Mea sarcina Mea cea grea de la ei, ca să Mă ușurez de durerile de la ei, și ca să nu mai cadă fii din popor din pricina duhului nestatorniciei și al necredincioșiei, tată, duh înrădăcinat, și care trebuie smuls din rădăcina lui din om, că Mi-e milă de conștiința celor apăsăți de ea, și aștept o înviere a lor, aștept să calce peste ei și să învieze din propriul lor trup și duh, și apoi să stea în lumină, să stea pe picioare. Amin.

O, aș învăța fără de timp, fără de început și fără de sfârșit pe poporul Meu, ca să am popor călăuzit, tată, căci cel ce nu este călăuzit, acela nu este poporul Meu. L-aș învăța pe fiecare, după cum este statura și nestatura lui, că nu vreau să poată peste poporul Meu șarpele cel de demult, care și-a făcut atâta loc în om cu fața lui ascunsă, cu fața lui vrăjmașă prin ascunderea ei.

Te-aș învăța, poporul Meu, taina și lucrarea credincioșiei, tată, și pe față aș face aceasta, numai să vrei tu să știi că numai pe față are ea lucrarea ei, iar pe ascuns ea nu are lucrare. Pace ție! Dacă n-ai pacea Mea, se cunoaște că n-o ai. Pace ție! Dacă ai pacea ta, se cunoaște că o ai pe-a ta și nu pe-a Mea. Pacea Mea o dau ție, numai să vrei s-o ai așa cum o am Eu, tată, căci dacă nu vrei așa, vrei altfel, și atunci înveți cu greu duhul credincioșiei între Mine și tine, între frate și frate înaintea Mea.

Pacea Mea o dau celor ce au venit și au băut de la izvor și au mers la locul lor apoi. Când iarăși vor veni, Eu iarăși le voi da lor.

Pace vouă, celor ce trudiți pentru zilele Mele de slavă pe pământ! Fiți cu inima curată când trudiți. Iubire cu camătă nu va mai fi pe pământ între om și Mine, ci va fi iubire pentru iubire între Mine și om, și altfel nu va mai fi, căci iubirea este din cer, și la cer trage ea, și vai celui care are de pe pământ pentru această taină, căci taina aceasta este taină cerească! Amin.

Duhul Sfânt al înțelepciunii și al înțelegerii lui să te înfășoare pe tine în fașa lui, poporul Meu, iar tu să stai înfășat în el ca un prunc supus sub fașa aceasta, căci cine nu este prunc așa, acela nu ajunge să cunoască împărăția cerurilor în el ca să fie el fiu al ei, oștean al ei. Toate darurile cuvântului Meu trebuie să știi să le iei pe tine, poporul Meu, căci Eu cu glasul cuvântului Meu te dăruiesc cu daruri, numai tu să știi să iei ceea ce Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îți dăruiesc când îți grăiesc dăruind. Amin, amin, amin.

O, copii din porți, dacă în poporul Meu și în lucrarea Mea se scoală cineva din căderea sa mărturisindu-și necredincioșia față de Mine și față de voi, salvați-l voi din partea Mea pe unul ca acesta din toate cele ce el dă de pe el ca să iasă de sub ele și să fie eliberat. Fiți salvatori din partea Mea pentru cei ce strigă ca să iasă la lumină, ca să iasă de sub sarcina lor, fiilor. Amin.

02/15-06-2008